

GELOOFSPRINCIPES

VAN HET

**INT. ZENDINGSGENOOTSCAP
DER ZEVENDE-DAGS-ADVENTISTEN
REFORMATIEBEWEGING**

**Nederlandse uitgave:
Zendingshuis Rehoboth
Middachterlaan 2
6955 JC Ellecom
Tel. 0313-416222
Fax. 0313-450661
eMail: rehoboth.nl@planet.nl**

© juli 2000 Zendingshuis 'Rehoboth'
Eerste druk

Oorspronkelijk uitgegeven onder de titel *Principles of Faith* door de

Generale Konferentie
Friedrich-Ebert-Straße 17
D-74821 Mosbach / Baden
Duitsland
Tel. +49 (0) 6261 – 4357
Fax. +49 (0) 6261 – 14327
e-Mail: sda.refmov@t-online.de
Internetsite: www.imssdarm.org

INHOUD

Voorwoord	5
1. De Heilige Schrift	6
2. God – de Vader	6
3. Jezus Christus.....	7
4. De Heilige Geest	7
5. De oorsprong van het mensengeslacht.....	8
6. Het verlossingsplan	8
7. Gods wet - de Tien Geboden.....	9
8. Het vierde gebod - de Sabbat	11
9. Het huwelijk	13
10. De verandering van Gods wet	14
11. De ceremoniële wet van Mozes	14
12. De toestand van de mens	16
13. Gods aanbod van genade	17
14. Christus onze Gerechtigheid	18
15. Berouw	19
16. Belijdenis van zonden	19
17. De wedergeboorte	20
18. De Bijbelse doop	21
19. De Gemeente des Heren.....	22
20. De voetwassing	22
21. Het avondmaal	23
22. De Geest der profetie	24
23. De gezondheidsreformatie	25
24. De overheid	27
25. De eed	27

26.	Het heiligdom	28
27.	De 2300 avonden en morgens	29
28.	Het verkondigen van het evangelie	30
29.	Middelen voor verkondiging van het evangelie.....	30
30.	De drie engelboodschappen	31
31.	De luide roep en de engel van Openbaring 18	32
32.	De verzegeling van de 144.000	34
33.	De wederkomst van Jezus	35
34.	De toestand van de doden	36
35.	De opstanding.....	36
36.	De duizend jaren	36
37.	Het tehuis der verlost.....	37

*Uw woord is een lamp voor mijn
voet en een licht op mijn pad*

VOORWOORD

Zolang de gemeente van God nog in deze duistere wereld is om tegen elke verkeerde leer te strijden, moet zij over een duidelijk gedefinieerde belijdenis van het geloof beschikken, zodat haar leden weten wat te geloven en zullen prediken als de tegenwoordige waarheid. Dat is de reden waarom Gods kinderen eeuw na eeuw, en naar aanleiding van de ene na de andere afval ten aanzien van de leer, grondbeginselen moesten opstellen die hen in de wereld als volk van God zou legitimeren.

Toen de reformatiebeweging door Gods genade in overeenstemming met de profetie, en op grond van de afval bij het adventvolk tijdens de eerste wereldoorlog als de overigen ontstond, was een herstel en verhoging van de Bijbelse beginselen vereist, die Gods volk onderscheidt, dat in de eindtijd leeft. Daarom werd tijdens de Generale-Konferentie van 1925 in Duitsland de 37 grondbeginselen aangenomen, die wij nu in de huidige vorm aan ons volk presenteren. Het is onze oprechte wens, dat deze grondbeginselen een gids voor elke ziel mag zijn, die Jezus als een persoonlijke Heiland liefheeft, en dat zij ertoe mogen bijdragen dat er eenheid in geloof – overeenkomstig Gods wil – bereikt wordt.

De broeders van de Generale Konferentie
juli 1997

1. DE HEILIGE SCHRIFT

Wij geloven dat de Bijbel Gods Woord is, waarvan Hijzelf de grondlegger is. In het Oude en Nieuwe Testament openbaart Hij ons Zijn wil. *1 Thess. 2:13; Ps. 119:105; Jer. 15:16.*

Zij is direct door God geïnspireerd, want de Heilige Geest heeft het verstand van de schrijvers verlicht. *2 Petr. 1:19-21; 2 Tim. 3:15-17.*

Zij vertelt van de oorsprong van onze wereld en het mensengeslacht, van het infiltreren van de zonde en van het goddelijk plan der verlossing. Alleen door Jezus kan een gelukkig eeuwig leven op de nieuwe aarde verkregen worden.

Zij bevat uitspraken die het verleden, de tegenwoordige en de toekomstige gebeurtenissen onthullen. De reeds vervulde profetieën zijn een bewijs van haar goddelijke oorsprong. *Jes. 46:9-10.*

In de Bijbel wordt ons de nodige kennis en de weg betreffende tot onze verlossing getoond.

De Heilige Schrift, als de werkelijke en volledige openbaring van God, is het enige onfeilbare richtsnoer van ons geloof en leven.

2. GOD – DE VADER

Wij geloven aan een eeuwige, almachtige, alomtegenwoordige en alwetend God. Hij is de Schepper, de Bestuurder en Onderhouder van het gehele universum. *Gen. 17:1; Ps. 90:1-2; 91:1-2; 139:1-12; Jes. 44:6; 45:5-6, 18; 1 Tim. 6:16.*

Wij geloven dat God een Geest is en een persoonlijk Wezen. *Joh. 4:24.*

Door de schepping van de mens naar Zijn beeld, openbaarde Hij zich als een persoonlijk God. *Gen. 1:26-27; Dan. 7:9-10.*

Alleen door het geloof in Christus kunnen wij tot God komen. *Hebr. 11:6.*

3. JEZUS CHRISTUS

Wij geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is. Hij is het evenbeeld van Zijn Vader. *Hebr. 1:1-3, 8; Kol. 1:15; 2:9; 1 Tim. 3:16.*

- a) Wij geloven dat Jezus Christus bestond in de hemel – in Zijn goddelijke gestalte – voordat Hij op aarde kwam. *Joh. 1:1-2; Fil. 2:5-6; Kol. 2:9; Joh. 1:14; Micha 5:1.*
- b) Op deze aarde werd Hij uit de maagd Maria geboren; ‘ontvangen ... door de Heilige Geest.’ *Matth. 1:18-23.*
- c) Door Hem heeft God alles geschapen. *Joh. 1:1-3; Kol. 1:16-17.*
‘Als een persoonlijk wezen heeft God Zichzelf geopenbaard in Zijn Zoon Jezus, het afschijnsel van de heerlijkheid des Vaders, het uitgedrukte beeld van Zijn zelfstandigheid (*Hebr. 1:3*) en werd op aarde gevonden in de gestalte van een mens.’ *SG.3, blz. 269.*
- d) Door Zijn menswording, Zijn kruisdood en Zijn opstanding openbaarde Jezus zich als Verlosser. Hij is de enige Middelaar tussen God en het gevallen mensengeslacht. Zijn leven is een uniek voorbeeld voor de gehele mensheid, en in het bijzonder voor al Zijn volgelingen. *Hand. 4:12; Fil. 2:5-8; 1 Tim. 2:5-6; Hebr. 2:17; 1 Petr. 2:21; Deut. 18:15; Joh. 18:37.*
- e) Vandaag is onze Hogepriester in het Allerheiligste van het hemelse heiligdom, om er het afsluitingswerk van verzoening te verrichten. *Hebr. 8:1-2; 7:24-25; 4:15-16; 9:24-26.*

4. DE HEILIGE GEEST

Wij geloven dat de Heilige Geest vanaf het begin werkzaam was, en dat bij de verlossing steeds zal zijn. *Gen. 1:2; Ps. 51:13; Jes. 63:10-11.*

In het begin van de Bijbel wordt ons al getoond hoe Hij in de harten van de mensen werkt. *Gen. 6:3.*

Wij geloven dat de Heilige Geest de Plaatsvervanger van Christus op aarde is. Hij overtuigt van zonde, leidt tot berouw en bekering. Hij vernieuwt en verandert de mens. Ook leidt Hij tot de waarheid en kennis van de goddelijke wil, en geeft kracht om te gehoorzamen en de zonde te overwinnen. *Joh. 3:5-6; 14:16-17; 16:13.*

Alleen door de Heilige Geest is het mogelijk om de waarheden in de Bijbel volgens Gods wil te begrijpen. *Joh. 14:26; Hand. 1:8.* ‘Het wezen van de Heilige Geest is echter een verborgenheid.’ *JR, blz. 38.*

Volgens de opdracht van Jezus dient de doop in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest voltrokken worden. *Matth. 28:18-20*.

5. DE OORSPRONG VAN HET MENSENGESLACHT

Wij geloven dat God op de zesde dag de mens naar Zijn beeld schiep; volmaakt en met een vrije wil om beslissingen te nemen. *Gen. 1:26-28*.

‘Zijn natuur was in overeenstemming met Gods wil. Zijn verstand was in staat goddelijke dingen te bevatten. Zijn intenties waren zuiver; zijn eetlust en hartstocht stonden onder de controle van het verstand. Hij was heilig en gelukkig ...’ *PP. blz. 19*.

De oorsprong van het mensengeslacht is begrijpelijk. Het goddelijke plan van de schepping is zó duidelijk beschreven, dat er geen aanleiding is om verkeerde conclusies te trekken.

‘Er bestaat geen grond om aan te nemen dat de mens zich geleidelijk aan ontwikkeld heeft uit lagere diersoorten of uit plantaardig leven. Zulke leerstellingen verlagen het grote werk van de Schepper tot het peil van het bekrompen, aardse begrip van de mens.’ *PP. blz. 19*.

6. HET VERLOSSINGSPLAN

Wij geloven dat de mens door zijn ongehoorzaamheid tegenover het goddelijke gebod de zonde in de wereld bracht. *Gen. 2:16-17; 3:6*. De natuur van de mens werd daardoor slecht. Het gevolg van de zonde is de dood. *Rom. 5:12; 6:23; Ps. 14:3; Job 14:4*.

‘God is liefde’. Deze ondoorgrondelijke liefde heeft een weg voor de redding van de verloren mensheid gebaad. Er bestond geen andere mogelijkheid dan dat Jezus de schuld en de straf op zich nam. *1 Joh. 4:16; 3:16; Jes. 53:4-6; 1 Petr. 2:24*.

Alleen door de plaatsvervangende offerdood van Jezus en Zijn rechtvaardig leven is vergeving van zonden en rechtvaardiging mogelijk. *Rom. 4:25; 5:1; 3:24*. Jezus Christus is het Lam Gods, dat de

zonde der wereld draagt, door God beschikbaar gesteld al voor de grondlegging der wereld. *Joh. 1:29; 1 Petr. 1:18-20.*

Door het geloof aan Jezus als een persoonlijke Heiland, dat zich bewijst in trouwe gehoorzaamheid, ontvangt de zondaar het eeuwige leven. Gehoorzaamheid is de echte vrucht der verlossing. *Rom. 8:1-4; Joh. 14:15, 21.*

Uit liefde en dankbaarheid voor Gods onmetelijke gave gehoorzaamt de gelovige door de kracht van de Heilige Geest, aan de voorwaarden van God. *Éf. 2:8-9; Joh. 15:10; 1 Joh. 5:3.*

7. GODS WET – DE TIEN GEBODEN

Wij geloven dat de Tien Geboden volmaakt zijn en een geldige richtlijn van het leven en handelen zijn voor alle mensen. *Pred. 12:13; Matth. 5:17-18; Rom. 3:28, 31; 7:12; Openb. 12:17; 14:12.*

De Bijbel leert dat God zelf de Tien Geboden op de berg Sinaï uitgesproken en met Zijn eigen vinger op twee stenen tafelen geschreven heeft. *Ex. 31:18; 32:15-16; Deut. 4:12-13.*

Door de Tien Geboden te erkennen en ze te houden, tonen we dat we God de Vader en Zijn Zoon liefhebben. Gods wet is een openbaring van Zijn wil en karakter. Het is een evenbeeld van de goddelijke volmaaktheid en geeft het ware karakter van God weer. De wet toont zich in het bijzonder het principe van de liefde, de gerechtigheid en de goddelijke orde. *Rom. 13:10; 1 Joh. 5:3.*

Omdat de wet geestelijk is, kan deze alleen door Gods kracht en het geloof aan Jezus Christus gehouden worden. Ook in beproevingen en vervolgingen zou daarom het enige antwoord moeten luiden: “Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen.” *Hand. 5:29.*

De Tien Geboden (*Ex. 20:2-17*) die God gegeven heeft, luiden als volgt:

I

‘Ik ben de Here, uw God, die u uit Egypteland, uit het diensthuis uitgeleid heb. Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben’.

II

‘Gij zult u geen gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken van wat boven in de hemel is, noch van wat onder op de aarde is, noch van wat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Here uw God, ben een naijverig God, die de misdaad der vaderen bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die mij haten; en doe barmhartigheid aan duizenden van hen die mij liefhebben en Mijn geboden onderhouden’.

III

‘Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken, want de Here zal niet onschuldig houden, die Zijn naam ijdel gebruikt’.

IV

‘Gedenkt de Sabbatdag, dat gij die heiligt. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de Sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling die in uw poorten is; want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte ten zevende dage; daarom zegende de Here de Sabbatdag en heiligde die’.

V

‘Eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat u de Here uw God, geeft’.

VI

‘Gij zult niet doodslaan’.

VII

‘Gij zult niet echtbreken’.

VIII

‘Gij zult niet stelen’.

IX

‘Gij zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste’.

X

‘Gij zult niet begeren het huis van uw naaste; gij zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn os, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is’.

8. HET VIERDE GEBOD – DE SABBAT

Wij geloven dat het vierde gebod, zoals ook alle anderen, onveranderlijk is en voor alle mensen geldt. De Sabbat werd na zes schepingsdagen door God ingesteld, gezegend, geheiligd en door de rust van God onderscheiden. Hij werd als een herinnering aan de schepping en als rustdag voor de mens gegeven. Daarom werd hij ook als de dag des Heren omschreven. God gebiedt ons deze dag te heiligen, door te rusten van onze arbeid, en voor aanbidding en godsdienst. Tegelijkertijd is de Sabbat een zinnebeeld van onze verlossing, een teken van onze heiligmaking, een getuigenis van onze gehoorzaamheid en een voorsmaak van het eeuwige leven in Gods rijk. De goddelijke rustdag is het bijzondere teken van gehoorzaamheid van Zijn kinderen in de eindtijd. *Gen. 2:1-3; Ex. 20:8-11; 31:15; Lev. 23:3; Mark. 2:27-28; Luk. 16:17.*

‘Op vrijdag behoren alle voorbereidingen voor de Sabbat gereed te zijn. Zorg dat alle kleren gereed liggen en dat het koken gedaan is. Men moet zorgen dat de schoenen gepoetst zijn en dat iedereen gebaad heeft. Op die manier kunnen wij in alle rust en vrede de Sabbatdag beginnen... *Ex. 16:23.*

Dan is er nog een werk dat op de voorbereidingsdag de aandacht moet hebben. Op die dag moeten alle geschillen tussen broeders en zusters, hetzij in het gezin of in een gemeente, uit de weg geruimd

zijn. Laat alle bitterheid, gramschap en boosheid uit de ziel gebannen worden. Belijdt in een nederige geest elkander de misdaden en bidt voor elkaar, opdat gij gezond wordt.’ *SG.3, blz. 19.*

‘Om de gemeenten die onze hulp nodig hebben te bereiken, en hun de boodschap te brengen die God wil dat ze horen zullen, kan het voor ons noodzakelijk zijn op Sabbat te reizen; maar zover dat mogelijk is, moeten we onze kaartjes vooruit kopen en op een andere dag alle nodige voorbereidingen doen. Wanneer we op reis gaan, moeten we al het mogelijke doen dat we ter plaatse niet op de Sabbatdag aankomen.’ *SG3, blz. 23.*

Op de Sabbat doen we afstand van alle dagelijkse en zakelijke reizen, besprekingen en werkzaamheden. De gesprekken op deze dag dienen een geestelijk karakter te hebben en tot eer van God en tot geestelijke opbouw te zijn. *Jes. 58:13-14.*

‘God heeft aangegeven dat voor de zieken en lijdenden gezorgd moet worden; het werk dat gedaan moet worden om hun lijden te verlichten is een werk van weldadigheid en het is geen schenden van de Sabbat; maar alle onnodig werk moet vermeden worden.’ *PP, blz. 258-259.*

Ook moeten wij er voor zorgen dat onze kinderen op Sabbat niet naar school gaan.

Volgens de schepping begint en eindigt een dag bij zonsondergang. Zodoende begint de Sabbat op vrijdagavond bij zonsondergang, en eindigt Sabbatavond bij zonsondergang. *Gen. 1:5; Lev. 23:32; Luk. 4:31, 40.*

9. HET HUWELIJK

Wij geloven dat God het huwelijk in het paradijs heeft ingesteld, en dat het door Hem gezegend en geheiligd werd. ‘Zo heeft deze instelling de Schepper van het universum als oorsprong ... Het was een van de eerste geschenken van God aan de mens, en het is een van de twee instellingen die Adam na de zondeval meenam uit het paradijs.’ *PP, blz. 21.*

Het huwelijk werd ingesteld opdat:

- a) man en vrouw elkaar geheel in liefde zouden bijstaan, *Gen. 2:18*;
- b) het mensengeslacht zich zou voortplanten. *Gen. 1:27-28*; *1 Kor. 7:1-9*.

Het huwelijk is een verbond dat op levenslange liefde en trouw tussen één man en één vrouw gegrond behoort te zijn. *Matth. 19:4*; *Mal. 2:14b*. Op grond van onbaatzuchtigheid, liefde, waardering, achting, offervaardigheid en verantwoording heeft God het huwelijk gebaseerd. De man werd het eerst geschapen; hij is de natuurlijke bestuurder en verzorger van het gezin. De vrouw dient de leiding van de man te respecteren; hij dient echter zijn vrouw lief te hebben, zoals Christus de Gemeente lief had, en voor wie Hij Zijn leven gaf. *Éf. 5:23, 25*.

Een waarachtig huwelijk is dus een geestelijke, verstandelijke en lichamelijke eenheid: Harmonie in geloof, hart en lichaam. Vrouw en man vormen één vlees. *Gen. 2:24*; *Matth. 19:5-6*.

Wij geloven dat christenen zich aan dit matigheidsprincipe moeten houden, zodat hun lichamelijke en geestelijke krachten niet op het altaar van hartstocht en lage, vleselijke lusten geofferd zullen worden. De raad die in Gods Woord betreffende dit is gegeven, zijn voor ons een wegwijzer tot reinheid en een Gode welbehagelijk leven. *1 Thess. 4:3-5*.

Wij geloven dat gemeenteleden niet met andersdenkenden of ongelovigen in het huwelijk kunnen treden. De Heilige Schrift beschouwt zo'n huwelijk als zonde. *Deut. 7:3-4, 6*; *2 Kor. 6:14-15*.

Wij geloven dat echtscheiden niet Gods wil is. *Matth. 19:3-9*; *Mark. 10:9-12*; *Rom. 7:1-3*; *1 Kor. 7:10-11*.

‘Bij de Joden was het toegestaan dat een man bij het minste of geringste van zijn vrouw kon scheiden, waarna het de vrouw vrij stond weer te trouwen. Deze gewoonte had echter grote ellende en veel zonde tot gevolg. Jezus zei in de bergprediking heel duidelijk dat het verbreken van de echtelijke verbinding ongeoorloofd was, wanneer het niet om echtbreuk van een van beiden ging. Later zei Hij: ‘Wie zich van zijn vrouw laat scheiden, hetzij door hoererij, en trouwt een ander, die doet echtbreuk.’ *Thoughts from the Mount of Blessing, blz.*

63. Buiten dat, indien zij ook scheiden, dat zij ongetrouwd blijven, of zich met elkaar verzoenen. 1 Kor. 7:10-11, 39.

‘Deze gelofte smeedt het lot van twee mensen aaneen met banden, welke alleen door de dood kunnen worden ontbonden.’ *SG.1, blz. 599.*

Verder geloven wij dat het huwelijk voor de overheid en de Gemeente gesloten dient te worden.

Ook zullen allen die in het huwelijk willen treden zich na veel overleg en ernstig gebed door gelovige ouders en zielzorgers laten adviseren.

10. DE VERANDERING VAN GODS WET

Wij geloven dat de profetie in *Daniël 7:25*, ‘Het zal menen de tijden en de wet te veranderen’, zich heeft vervuld. Het tweede gebod dat het eren en aanbidden van beelden verbiedt, heeft men eruit gehaald. Het vierde gebod – het sabbatsgebod – werd onwettig veranderd door de invoering van de eerste dag van de week, de zondag, als de door de overheid en kerk ingestelde rustdag. Het tiende gebod deelde men in tweeën, zodat het getal tien zou blijven bestaan.

11. DE CEREMONIEËLE WET VAN MOZES

Wij geloven dat God het volk Israël door Mozes diverse voorschriften gaf, die op het offersysteem en op de ceremoniën van de tempeldienst betrekking hadden. Zij stellen het verlossingswerk van Christus anschouwelijk voor. Deze voorschriften waren een schaduw en zinnebeeld op de toekomstige dingen. Deze wet hield op te bestaan, toen Christus aan het kruis uitriep: “Het is volbracht!”

Hebr. 10:1; Kol. 2:17.

‘Toen Jezus aan het kruis hing en uitriep: “Het is volbracht”, werd het voorhangsel van de tempel in tweeën gescheurd, van boven tot beneden, om aan te tonen dat ... hun offeranden en inzettingen ... niet langer werden aangenomen ... Het grote Offer was gebracht en aangenomen.’ *EG, blz. 247, 311.*

- De ceremoniële- of schaduwsabbatten:

Wij geloven dat de ceremoniële Sabbatten, door Paulus genoemd in *1 Kol. 2:16-17* en in *Gal 4:10*, alleen een schaduw waren en zagen op de offerdood van Christus en de verlossing. Zij mogen daarom niet met de wekelijkse Sabbat verwisseld worden, die de mens als rustdag gegeven werd. Het is de dag des Heren, die bij de schepping werd ingesteld. *Gen. 2:1-3; Ex. 20:8-11; Lev. 23:3; Jes. 58:13; Mark. 2:27-28.*

De ceremoniële wet had de volgende schaduwsabbatten:

Het feest der ongezuurde broden:

Het paasfeest ging aan het feest van de ongezuurde broden vooraf. De 15e en de 21e dag van de 1e maand van het joodse jaar werden als Sabbatten gevierd, waarop geen dienstwerk gedaan mocht worden. *Lev. 23:5-8.*

Pinksteren of het feest der weken:

De 50e dag, gerekend vanaf de 16e dag van de 1e maand, werd als Sabbat gevierd. *Lev. 23:15-16, 21; Ex. 34:22.*

De Sabbat des geklanks:

De 1e dag van de 7e maand, de dag des geklanks, was de voorbereiding op de Grote Verzoendag. *Lev. 23:24-25.*

De Grote Verzoendag:

De 10e dag van de 7e maand, bekend als de Grote Verzoendag, werd omschreven als de meest heilige Sabbat. Deze was het hoogtepunt in de rij van de schaduwsabbatten. *Lev. 23:27-28, 31-32.*

Het loofhuttenfeest:

De 15e en de 22e dag van de 7e maand werden als Sabbatten van het loofhuttenfeest vreugdevol gevierd. *Lev. 23:34-36, 39-40.*

Wanneer Jezus door Zijn dood de wekelijkse Sabbat opgegeven en de zondag had ingesteld, moest daarvoor toch een uitdrukkelijk gebod in de Bijbel te vinden zijn. Noch Jezus, noch Zijn discipelen

spreken over zo'n verandering. De volgende passages bewijzen dit. *Matth. 5:17-18; 24:20; Hand. 13:13-14, 42-44; 16:13; 17:2; 18:2-4, 11.*

12. DE TOESTAND VAN DE MENS

Wij geloven dat de mens na de zondeval zijn hoge positie voor God verloren had. Sindsdien staan alle mensen onder de zonde, met al haar gevolgen. Zij worden in zwakheid en met de neiging tot het kwade geboren, en zijn aan de macht van de dood onderworpen.

‘Zijn wezen werd zó verzwakt door de zonde, dat het niet mogelijk was om in eigen kracht de macht van het kwaad te weerstaan ...

In zijn afvalligheid vervreemde de mens van God; de verbinding tussen hemel en aarde werd doorgesneden. Over de kloof, die daartussen lag, was geen contact mogelijk.’ *De enige weg, blz. 15.*

‘Toen de mens Gods wet had overtreden, werd zijn natuur zondig.’ *GS, blz. 465.*

‘De mens was door de zonde dusdanig ontaard, dat hij onmogelijk uit zichzelf in harmonie kon komen met Hem, Wiens natuur zuiver en goed is.’ *PP, blz. 38.*

Daardoor is de toestand van alle mensen hopeloos geworden. *Rom. 5:12; 3:10-12; 6:23; Ps. 51:7; Matth. 15:18-20; Gal. 5:19-21; Rom. 7:18-20.*

13. GODS AANBOD VAN GENADE

Wij geloven dat God de wereld zó lief had, dat Hij Zijn Zoon hier naar toe zond om de mensheid te redden. Ondanks er overal verdorvenheid en hoogmoed heerste, was er voor de mens in een weg tot verlossing voorzien. *Éf. 1:4; 2:8; 1 Petr. 1:19-20.*

Jezus werd als mens geboren en was in alle dingen Zijn Vader gehoorzaam. Door Zijn leven en dood als Plaatsvervanger werd de grondslag van verzoening en verlossing gelegd. Hij werd uit de dood opgewekt, voer op naar de hemel om in het hemelse heiligdom door Zijn vergoten bloed en Zijn gerechtigheid de berouwvolle zondaar

met God te verzoenen en te rechtvaardigen. Deze reddende handeling tot verlossing laat Gods gerechtigheid en goedheid zien. Onze zonden werden in Christus veroordeeld, en tegelijkertijd werd ons een weg van vergeving getoond. *Rom. 3:24.*

‘Gods beschikkingen en schenkingen ten gunste van ons zijn onbeperkt. De troon der genade neemt daarin wel de meest vooraanstaande plaats in, omdat daarop Degene zit die ons toestaat Hem ‘Vader’ te noemen ...

Zo gauw als het kind van God de genadetroon nadert, wordt het de beschermeling van de grote Pleiter. Bij zijn eerste uiting van berouw en bede om vergeving, maakt Christus zijn geval tot het Zijne en brengt de smeekbede voor de Vader als Zijn persoonlijk verzoek.

Wanneer Christus ten gunste van ons bemiddelt, stelt de Vader al de schatten van Zijn genade open tot onze beschikking, opdat daarover blijdschap zal bestaan en ze aan anderen worden uitgedeeld.’ *SG.3, blz. 27-28.*

Wij geloven dat we door Gods genade Zijn kinderen worden. Zij bewerkt onze verlossing, wedergeboorte en aanname als medewerkers van Christus. *Tit. 2:11; Joh. 1:16; 1 Petr. 1:13.*

Genade is onverdiende gunst. Zij bestaat daarin, dat God Zijn Zoon gaf om in onze plaats te sterven. Door Zijn vergoten bloed en Zijn gerechtigheid kan de boetvaardige zondaar voor God bestaan. *1 Joh. 1:7.*

14. CHRISTUS ONZE GERECHTIGHEID

Wij geloven dat zonder de gerechtigheid van Jezus Christus geen sterfelijk mens voor de heilige God kan bestaan. De profeet Jesaja drukt dat als volgt uit; ‘Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijke kleding ...’ *Jes. 64:6.*

Om dit belangrijke onderwerp duidelijk voor ons geloofsleven voor te stellen, volgen hier enkele getuigenissen:

‘Omdat we zondig zijn en onheilig, zijn we niet in staat om een heilige wet volledig te houden. We hebben geen gerechtigheid van onszelf, waardoor we aan de eisen van Gods wet gehoor kunnen geven. Maar Christus heeft voor een uitweg gezorgd. Hij ondervond op

aarde dezelfde moeilijkheden en verzoeken die wij ook hebben. Maar Zijn leven was zonder zonde. Hij stierf voor ons. Nu biedt Hij ons aan, om onze zonden op Zich te nemen en ons Zijn gerechtigheid te geven.’ *De enige weg, blz.45-46; Rom. 5:1; 1:16-17; 3:23-24.*

Wat is rechtvaardiging door het geloof? ‘Het is het werk van God om de heerlijkheid van de mensen in het stof te leggen. Wanneer zij dan hun eigen nietigheid erkennen, zijn ze toe bereid om met de gerechtigheid van Christus bekleed te worden.’ *RH, 16 september 1902; Christus onze Gerechtigheid, blz. 43.*

‘Zo kunnen de zonden uit het verleden worden weggedaan door Gods verdraagzaamheid. Meer nog, Christus bekleedt de mens met Gods eigenschappen. Hij bouwt het menselijk karakter naar de gelijkenis van Gods karakter als een uitnemend bouwwerk van geestelijke schoonheid en kracht. Zo wordt het recht der wet vervuld in degene die in Christus gelooft.’ *WE, blz. 638.*

‘Door Zijn volmaakte gehoorzaamheid heeft Hij het voor alle mensen mogelijk gemaakt Gods geboden te gehoorzamen. Wanneer we ons aan Christus onderwerpen, wordt ons hart één met Zijn hart, onze wil gaat op in Zijn wil, onze geest wordt een met Zijn geest en onze gedachten worden aan Hem onderworpen. Wij leven Zijn leven. Dit wordt bedoeld met het dragen van het kleed van Zijn gerechtigheid. Als de Heer dan op ons neerziet, aanschouwt Hij niet het kleed van vijgebladeren, niet de naaktheid en misvormdheid van de zonde, maar Zijn eigen kleed van gerechtigheid, de volmaakte gehoorzaamheid aan Gods wet. *LLA, blz 191.*

‘Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest ... Wie is het die verdoemt? Christus is het die gestorven is; ja wat meer is, die ook opgewekt is. Die ook ter rechterhand Gods is, die ook voor ons bidt.’ *Rom. 8:1, 34; Jer. 33:15-16.*

‘De gerechtigheid waardoor we gerechtvaardigd worden, wordt ons toegerekend. De gerechtigheid waardoor we geheiligd worden, wordt ons verleend. De eerste verschaft ons aanspraak op de hemel, en de tweede maakt ons voor de hemel geschikt.’ *RH, 4 juni 1895; Christus onze Gerechtigheid, blz. 41.*

15. BEROUW

Wij geloven dat onder de invloed van Gods Woord en het werk van de Heilige Geest de mens tot de erkenning van zijn verloren toestand komt. *Ps. 32:1-5; 51:5-6; Joh. 16:7-8.*

‘Berouw houdt in dat men spijt heeft van de zonde, en dat men deze de rug toekeert ... Maar wanneer het hart zich onderwerpt aan de invloed van Gods Geest, komt het geweten tot leven, en gaat de zondaar iets zien van de diepte en heiligheid van Gods heilige wet; de basis van Zijn bestuur in hemel en op aarde... We keren ons níet van de zonde af, als we de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats als we ons hart niet van de zonde afwenden.’ *De enige weg, blz.18-19; 2 Kor. 7:10*

Wij kunnen net zo min zonder de Heilige Geest – die het geweten wakker maakt – boete doen, dan dat we zonder Christus vergeving van zonden kunnen ontvangen.

16. BELIJDENIS VAN ZONDEN

Wij geloven dat allen die hun zonden belijden vergeving en rechtvaardigheid ontvangen; want Jezus pleit met Zijn bloed voor elke boetvaardige. *1 Joh. 1:9; 2:1.*

‘Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.’ *Spr. 28:13.*

‘De Here verlangt niet dat we ons pijnigen, als we vergeving van zonde willen ontvangen. We behoeven geen lange, vermoeiende pelgrimstochten te ondernemen, of pijnlijke boetedoeningen te doen om onszelf bij God aan te bevelen om onze overtredingen te niet te doen. Wie zijn zonde “belijdt en nalaat”, ontvangt genade...

Een echte belijdenis is altijd specifiek; dat wil zeggen: noemt de zonde bij name. Zij kunnen van dien aard zijn, dat ze alleen voor God gebracht moeten worden. Maar er kunnen ook verkeerde daden zijn, die aan mensen moeten worden beleden, die er door getroffen worden. Maar elke belijdenis moet scherp omlijnd zijn en de zonden die u begaan hebt, moet u met name noemen.’ *De enige weg, blz. 29-30.*

17. DE WEDERGEBOORTE

Wij geloven dat een mens, die zijn leven aan Christus geeft en Hem als zijn persoonlijke Heiland aanneemt, een wedergeboorte zal ervaren. *Joh. 1:12-13.*

‘Als Gods Geest bezit neemt van het hart, wordt het leven anders. Zondige gedachten worden weggedaan, verkeerde daden nagelaten; liefde, nederigheid en vrede komen in de plaats van boosheid, jaloezie en twist. Vreugde komt in de plaats van droefheid en het gelaat weerspiegelt het licht van de hemel... Wanneer de ziel zich in geloof overgeeft aan God, volgt de zegen. Dan schept die kracht, die geen mensenoog kan zien, een nieuwe schepping naar Gods beeld.’ *WE, blz. 135.*

‘Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.’ *2 Kor. 5:17.*

‘Er zal een duidelijk en onbetwistbaar contrast zijn tussen wat geweest is en wat is...

In het hart dat vernieuwd is door de goddelijke genade, is liefde het grondbeginsel van de daad.’ *De enige weg, blz. 42, 43.*

‘Door de wedergeboorte komt het hart in harmonie met God en richt het zich naar Gods wet. Wanneer deze ingrijpende verandering zich heeft voorgedaan in het leven van de zondaar, is hij overgegaan van de dood tot het leven, van zonde tot heiligheid, van overtreding en opstandigheid tot gehoorzaamheid en trouw. Er is een eind gekomen aan het oude leven van vervreemding van God. Het nieuwe leven van verzoening, geloof en liefde is begonnen.’ *GS, blz. 434.*

‘Wedergeboorte is de enige weg waarlangs wij de stad Gods kunnen binnengaan.’ *SG.3, blz. 300-301; Joh. 3:3-8; 1:12-13; 1 Petr. 1:23; Jak. 1:18; 2 Petr. 1:3-4.*

18. DE BIJBELSE DOOP

Wij geloven dat de doop een verbond van een goed geweten is met God. De opdracht van Jezus aan Zijn Gemeente luidt: ‘... Gaat dan

heen, onderwijst al de volken, hen dopende in de naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes ...' *Matth. 28:18-20*.

Christus heeft de doop als het teken van de binnenkomst in Zijn geestelijk Koninkrijk ingesteld. Zij stelt de begrafenis en de opstanding van Jezus voor, en op dezelfde wijze de begrafenis van de oude mens, en de opstanding tot een nieuw leven in Christus. *Hand. 2:37-38; 8:36-39; Rom. 6:2-5; Kol. 2:12*.

De doop is een openbare belijdenis betreffende het navolgen van Jezus. Zij wordt door onderdompeling in het water voltrokken. Na grondig te zijn onderwezen in de Bijbelse waarheden en het beantwoorden van de doopvragen vindt de doopplechtigheid plaats.

Op grond hiervan kan de kinderdoop alleen als een menselijke instelling gezien worden, daar elke Bijbelse grond hiervoor ontbreekt.

Zij die geen onderscheid kunnen maken tussen recht en onrecht, zullen niet tot de doop toegelaten worden.

Voor de opname door de doop of stemmen, dient een ieder zijn lidmaatschap van de kerk, waar zij toe behoorden, opgezegd te hebben.

De doop wordt alleen voor de tweede keer voltrokken als zij de eerste keer niet in overeenstemming met de Bijbelse regel was, of door onwetendheid voltrokken werd. *Hand. 19:2-6*.

19. DE GEMEENTE DES HEREN

Wij geloven dat Jezus Christus het hoofd is van de Gemeente. Zij is een lichaam van gelovigen, die Christus als Verlosser en Here hebben aangenomen en volgens Zijn leer en geboden leven. *Éf. 5:23; 4:15; Kol. 1:18*.

De leden van de Gemeente worden door gemeenschappelijke lessen, ervaring, overleg en vermaning in de school van Christus op de eeuwigheid voorbereid. *1 Tim. 3:15*.

De onveranderlijke leidraad in het leven en handelen van de Gemeente is de Heilige Schrift. Zij bevat de grote goddelijke oorkonde van gerechtigheid en liefde – de Tien Geboden – die in het leven van Jezus een praktisch voorbeeld was. Juist door de Tien Geboden was het te allen tijde mogelijk de Gemeente der overigen, en tegelijk de afval te erkennen. *Openb. 12:17; 14:12*.

‘De Gemeente is het door God aangewezen werktuig om mee te werken aan de redding van de mensheid. Zij werd ingesteld tot dienen, en haar zending is het evangelie aan de wereld uit te dragen.’ *JR, blz. 9.*

Opdat zij het licht der wereld kunnen zijn, bad Jezus in Zijn hogepriesterlijk gebed om de eenheid van Zijn volgelingen. *Joh. 17:21; Éf. 4:16.*

Wij geloven dat alle leden van de Gemeente uit liefde tot God en Zijn volk acht zal slaan op de gemeenteorde. *Hebr. 13:7, 17; 1 Thess. 5:12-13.*

Betreffende de gemeenteorde en organisatie wijzen wij op het “Handboek voor de gemeente”.

20. DE VOETWASSING

Wij geloven dat de voetwassing aan het avondmaal voorafgaat. Zij bereidt het hart voor om elkaar in nederigheid en liefde te dienen, en leidt daardoor tot een innige gemeenschap. *Joh. 13:1-17.*

‘Deze woorden betekenen meer dan alleen lichamelijke reinheid. Christus spreekt nog steeds over de grotere reinheid, die door de wassing werd voorgesteld... Toen Jezus zich omgordde met een doek om het stof van hun voeten te wassen, wilde Hij door dezelfde handeling de vijandschap, afgunst en trots van hen afwassen. Dit betekende veel meer dan alleen het wassen van hun stoffige voeten. Geen van hen was gereed om met Christus gemeenschap te hebben zolang zij met de geest die hen bezielde, waren vervuld. Pas als zij nederig en liefdevol zouden zijn, konden zij deel hebben aan het Paasmaal of delen in de herdenkingsdienst die Christus wilde instellen.’ *WE, blz. 539.*

21. HET AVONDMAAL

Wij geloven dat het avondmaal een gedachtenis is aan het lijden en sterven van Jezus.

Het brood symboliseert het lichaam van Christus, en de ongegist wijn is het zinnebeeld van Zijn vergoten bloed. Matth. 26:26-28; 1 Kor. 10:16-17; 11:23-26.

‘Terwijl Hij (Jezus) met Zijn discipelen het Pascha gebruikte, stelde Hij daarvoor in de plaats de dienst in, die zou doen denken aan Zijn grote offerande...

De ongezuurde broden, die tijdens dit feest worden gebruikt, staan voor Hem. De wijn, die ongegist is, staat op tafel. Christus gebruikt deze symbolen om daarmee Zijn eigen vlekkeloos offer aan te duiden. Niets wat bedorven was door gisting, het zinnebeeld van zonde en dood, kon een beeld zijn van het “onberispelijk en vlekkeloos Lam” ‘. *WE*, blz. 543, 544.

Het nuttigen van het brood en de wijn verschaft geen vergeving van zonden. Als gedachtenismaal aan Jezus’ lijden en sterven, moet het tot versterking van de Gemeente dienen.

Tot de voorbereiding behoren zelfonderzoek, erkenning, en belijdenis van zonde en daarover waar berouw hebben.

‘De inzettingen van de doop en het avondmaal zijn twee monumentale zuilen; een buiten en een binnen de Gemeente. Op deze inzettingen heeft Christus de Naam van de ware God geschreven.’ *SG.2*, blz. 409.

Alleen zij, die door de doop een verbond met God gemaakt hebben en lid van de Gemeente zijn, kunnen aan het avondmaal deelnemen.

‘Voorts zei de Here tot Mozes en Aäron: dit is de inzetting van het Pascha: geen zoon van een vreemdeling zal daarvan eten.’ *Ex. 12:43*.

22. DE GEEST DER PROFETIE

Wij geloven dat Christus in het Oude en in het Nieuw Testament door de profeten tot Zijn Gemeente gesproken heeft. *2 Kron. 20:20*; *2 Petr. 1:19-21*; *Hebr. 1:1-3*.

De door de gave der profetie gegeven lessen hebben hun oorsprong in de hemel, en zij zijn Gods stem tot Zijn volk. De Here heeft deze gave aan Zijn Gemeente gegeven, om er acht op te slaan en te volgen, en zij komt onder de leiding van de Heilige Geest tot ons.

Op grond van *Openb. 12:17* en *19:10* had de Here de laatste gemeente, die Zijn geboden houdt, deze gave beloofd. Betreffende de vervulling hiervan wekte Hij de profetische gave onder Zijn volk op. Sinds 1844 heeft Hij Ellen G. White als Zijn boodschapster gebruikt, om Zijn wil aan de Gemeente en de ondergaande wereld te verkondigen. Door haar werken in woord en geschrift hebben talloze mensen de weg naar vrede met God gevonden.

Alle kenmerken die een door God geroepen profeet identificeren (hun trouw tegenover Gods Woord, het geloof aan Jezus Christus als Verlosser, het erkennen van de Tien Geboden en de vrucht van de Heilige Geest), kunnen we vinden in het leven en de werken van deze vrouw. Haar standpunt met betrekking tot de Bijbel verklaart zij met de volgende woorden:

‘God heeft in Zijn Woord de mensen kennis ter zaligheid gegeven. De Heilige Schrift moet worden aanvaard als een gezaghebbende, onfeilbare openbaring van Gods wil. Zij is de maatstaf voor het karakter, zij openbaart de leerstellingen en toetst de ervaringen. “Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens van God volkomen mag zijn, tot alle goed werk volkomen toegerust” ‘ *2 Tim. 3:16-17; GS, blz. 10-11.*

Er zijn in Gods Gemeente tijden geweest waarin niet alleen mannen, maar ook vrouwen, die trouw bleven, zijn geroepen om het volk levensbelangrijke reddingsboodschappen en waarschuwingen mee te delen; b.v. Mirjam, *Ex. 15:20*; Debora, *Richt. 4:4*; Hulda, *2 Kon. 22:14-16*; Hanna, *Luk. 2:36*, en de dochter van Filippus, *Hand. 21:9*.

De ware gemeente zal daarom deze gave hoog inschatten, en de door de Here gegeven lessen dankbaar aanvaarden en opvolgen.

Zodra een gemeente deze gave geringschat of veracht, veracht zij de weg waarop God haar veilig wil leiden en zegenen. *Spr. 29:18; 2 Kron. 20:20.*

23. DE GEZONDHEIDSREFORMATIE

- Gezondheid en voeding

Wij geloven dat God de mens volmaakt schiep; lichaam, ziel en geest behoren Hem toe. Het is Zijn wil dat de mens zich in een geestelijke, verstandelijke en lichamelijke gezondheid verblijdt. Daarom is het onze plicht de goddelijke gezondheidsregels in acht te nemen; niet alleen voor ons eigen welzijn, maar ook om de mensheid beter te kunnen dienen. *Luk. 9:2; 1 Thess. 5:23-24.*

‘De gezondheidsreformatie is een tak van het grote werk, dat een volk voor de wederkomst van de Heer voorbereidt. Zij is net zo nauw verbonden met de derde engelboodschap, als de hand aan het lichaam.’ *Counsels on Health, blz. 20-21.*

Toen de Schepper de mens in het paradijs de voeding voorschreef, liet Hij zien wat de beste basis was voor de menselijke voeding; plantaardig voedsel. Granen, vruchten en noten zijn de door onze Schepper gekozen voeding. *Gen. 1:29.* Later kwam daar groente bij. *Gen. 3:18.* Daarom onthouden wij ons van het gebruik van alle soorten vlees (gevogelte, vis e.d.). Buiten dat vermijden wij alcoholische en cafeïne houdende dranken (b.v. cola), sterke kruiden, scherpe kaas, koffie, zwarte thee, tabak en elke vorm van verdovende middelen. Wij raden het gecombineerde gebruik van suiker en melk af. *1 Kor. 6:19-20.*

Als Adventgelovigen hebben wij ook met betrekking op onze gezondheid veel licht ontvangen door de Geest der profetie. In de eerste plaats behoren wij door gezonde voedingsmiddelen, die aan het eerste mensenpaar voorgeschreven werden, alsook door het gebruik van natuurlijke geneesmiddelen, ons lichaam gezond te houden. Zijn wij echter door ongezonde invloeden van buitenaf, een vroegere verkeerde leefwijze, stress of andere factoren van het moderne leven ziek geworden en op hulp van een arts aangewezen, dan behoren wij – indien mogelijk – een gelovig arts te consulteren. Juist in zo’n situatie mogen wij op de belofte steunen dat God, de Here, onze Arts is, en dat Hij ons werkelijk kan helpen en gezond maken. Medicijnen dienen alleen in uiterste noodzaak met voorzichtigheid gebruikt te worden. *Ex. 15:26.*

‘Zuivere lucht, zon, matigheid, rust, beweging, juiste voeding, het gebruik van water, vertrouwen in goddelijke kracht zijn de ware geneesmiddelen. Iedereen moet kennis hebben van natuurlijke geneesmethoden en hoe die toe te passen’. *WG, blz. 59.*

- Kleding:

Als Adventgelovigen zijn wij ook betreffende de kleding reformisten. Luxeueuze kleding, kleding die de gezondheid schaadt en extreme vormen van mode, die de normen van het fatsoen kwetsen en direct tot verspreiding van onzedelijke toestanden bijdragen, alsook ongezond schoeisel, behoren we niet te dragen.

‘Evenzo ook, dat de vrouwen in een eerbaar gewaad, met zedigheid en matigheid zichzelf versieren; niet in vlechtingen van het haar, of goud, of paarden, of kostbare kleding; maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.’ *1 Tim. 2:9-10; 1 Petr. 3:3-5; Jes. 3:16-24.*

Uiterlijke versierselen, waardoor de aandacht op de drager wordt gevestigd, is niet tot eer van God.

Over het haar zegt de Bijbel het volgende: ‘Of leert ook de natuur zelf niet, dat zo een man lang haar draagt, het hem een oneer is? Maar zo een vrouw lang haar draagt, dat het haar een eer is; omdat het lange haar tot een deksel haar is gegeven?’ *1 Kor. 11:14-15.*

Waar de liefde voor Jezus in het hart woont, zal elke gelovige in deze dingen een voorbeeld zijn.

24. DE OVERHEID

Wij geloven dat de overheid door God is ingesteld, en dat zij als Zijn dienaressen de opdracht heeft het goede te beschermen en het kwade te bestraffen. *Rom. 13:3-4.*

Daarom voelen we ons verplicht onze opdracht tegenover haar te vervullen, voor zover wij niet gedwongen worden Gods geboden te overtreden. *Hand. 4:19; 5:29.*

Jezus zei: ‘Geef dan de keizer wat des keizers is.’ *Matth. 22:21.* Daarmee overeenkomend betalen wij onze diverse belastingen en premies.

Wij geloven dat het nodig is voor de overheid te bidden, zodat er vrede en orde onder de mensen heerst, dat een ieder voor zijn geloofsleven kan uitkomen en de verkondiging van Jezus Christus niet gehinderd wordt. *1 Tim. 2:1-2*.

Volgens het zesde gebod: ‘Gij zult niet doden’, *Ex. 20:13*, en de leer van Jezus, kunnen wij als Zijn volgelingen niet deelnemen aan politieke activiteiten, revoluties, bloedvergieten en oorlog.

25. DE EED

Volgens Gods Woord geloven wij dat het oneerlijk en onnodig afleggen van een eed voor God een gruwel is. *Matth. 5:34-37; Jak. 5:12*.

Gewoonlijk is de taal van de ware gelovigen: “Ja, ja; nee, nee.” De noodzakelijke eed in overeenstemming met het evangelie om God als Getuige aan te roepen dat het gesprokene de waarheid is, wordt door God toegestaan. *Rom. 1:9; Deut. 6:13; Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 66-67*.

26. HET HEILIGDOM

Wij geloven dat het heiligdom in de oudtestamentische tijd het middelpunt van de godsdienst was; eerst in de vorm van een demonteerbare tent, en later als tempel gebouwd. Het aardse heiligdom bestond uit de voorhof, het heilige, en het Heilige der heiligen. In de voorhof werden de offers gebracht. *Hebr. 9:1-7*. Door het bloed van het offer werden de zonden op het heiligdom overgedragen, waardoor dit verontreinigd werd. De offers die wegens de zonden daar gebracht werden, wezen op Jezus, ‘het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.’ *Joh. 1:29*. De priesters waren als middelaars tussen God en de mensen uitgekozen.

Een keer in het jaar – op de Grote Verzoendag – werd het heiligdom gereinigd. De hogepriester ging het Allerheiligste binnen, en sprenge de het bloed van het zondoffer op en voor de ark. Op die manier werd aan de eis van de wet voldaan. *Rom. 6:23*. Daarna nam hij als

middelaar de zonden op zichzelf, en droeg ze uit het heiligdom; en vervolgens werden de zonden gelegd op een levende bok, die men aansluitend naar de woestijn bracht. Door deze ceremoniële handelingen werd het volk verzoend, en het heiligdom gereinigd. *Lev. 16:15-16, 20-22.*

Dit aardse heiligdom had zijn origineel in de hemel, waarin Jezus vandaag Hogepriester is. Alleen door Zijn middelaarswerk kan de gelovige vergeving, rechtvaardiging en heiliging ontvangen. *1 Tim. 2:5-6; Hebr. 8:1-5; 9:11-12, 15; Openb. 11:19.*

‘Het heiligdom in de hemel is het middelpunt van Christus’ verzoeningswerk ten behoeve van de mens. Iedereen die op aarde leeft, is erbij betrokken. Het geeft inzicht in het verlossingsplan, brengt ons tot aan het einde der tijden en onthult de triomfantelijke afloop van de strijd tussen gerechtigheid en zonde...

De bemiddeling van Christus in het hemelse heiligdom ten gunste van de mens is in het verlossingsplan van even groot belang als Zijn dood aan het kruis. Met Zijn dood nam dat werk een aanvang en na Zijn opstanding is Hij ten hemel gevaren om het te voltooien. Door het geloof moeten wij ingaan in het binnenste van het voorhangsel “waarheen Jezus voor ons als Voorloper is binnengegaan.” ‘GS, blz. 450-451.

27. DE 2300 AVONDEN EN MORGENS

Wij geloven dat de 2300 avonden en morgens uit *Daniël 8:14* een bestemde tijd voorstelt, die tot in de eindtijd reikt. Volgens het jaardag-principe, waarbij een profetische dag voor een jaar geldt (*Num. 14:34* en *Ezech. 4:6*), zijn de 2300 dagen in werkelijkheid jaren. Op grond van *Daniël 9:24-27* begon deze tijd in 457 voor Christus bij het derde bevel van koning Arthaxerses om Jeruzalem weer op te bouwen. Van deze langste profetische tijdperiode in de Bijbel zijn 70 weken (490 jr.) afgesneden. Deze periode was bestemd voor het joodse volk, en eindigde in 34 na Christus. De overblijvende 1810 jaar leiden ons tot in het jaar 1844, in “de tijd van het einde”. *Dan. 8:17*. In dit jaar beëindigde Jezus Zijn werk in het heilige, en begon Zijn dienst als Hogepriester in het Heilige der heiligen.

‘Net zoals er in de zinnebeeldige dienst “verzoening moest worden gedaan” op het einde van een jaar, moet er vóór Christus’ werk tot verlossing van de mens wordt afgesloten, ook verzoening worden gedaan om de zonden uit het heiligdom in de hemel te verwijderen. Deze dienst begon aan het einde van de 2300 avonden en morgens. Toen ging onze Hogepriester zoals de profeet Daniël had voorzien het Heilige der heiligen binnen om het laatste gedeelte van Zijn plechtige taak – “het in rechte staat herstellen van het heiligdom” – te vervullen...

In de schaduwdienst mochten alleen zij die hun zonden voor God hadden beleden en ze door het bloed van het zondoffer naar het heiligdom hadden overgebracht aan de dienst op de Grote Verzoendag deelnemen. Zo zullen op de grote dag van de definitieve verzoening en het onderzoekend oordeel alleen de gevallen van Gods kinderen worden onderzocht...

Onze Hogepriester gaat vergezeld van engelen het Heilige der heiligen binnen en verschijnt vóór God om Zijn bemiddeling ten gunste van de mens af te sluiten – om het onderzoekend oordeel te doen plaatsvinden en verzoening te doen voor allen die “waardig geacht worden.” ‘GS, blz. 394, 444, 443.

In overeenstemming met de dienst in het aardse heiligdom, begon Jezus vanaf dit tijdstip het afsluitingswerk in het Heilige der heiligen van het hemelse heiligdom. Dat is gelijktijdig het onderzoekend oordeel. *Dan. 7:9-10, 13*. Daar wordt besloten, wie van de velen die in de aarde rusten, de opstanding des levens waardig zijn, en wie van de nog levenden de verandering waardig zijn, om in de eeuwige heerlijkheid te mogen ingaan. De afsluiting van dit verzoeningswerk is tegelijkertijd het einde van de genadetijd.

28. HET VERKONDIGEN VAN HET EVANGELIE

Wij geloven in de grote zendingsopdracht van Jezus: ‘En Jezus bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan heen, onderwijst al de volken, hen dopen in de naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes;

lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met u, al de dagen tot de voleinding der wereld.” *Matth. 28:18-20.*

We zien het als een voorrecht en een plicht om aan de verspreiding van het evangelie door woord en geschrift in de gehele wereld te mogen meewerken. *Matth. 11:29-30; 24:14; Mark. 16:15-16; Hand. 1:8; Openb. 14:6-12.*

29. MIDDELEN VOOR VERKONDIGING VAN HET EVANGELIE

Wij geloven dat de aarde Gods eigendom is. ‘De aarde is des Heren, alsook haar volheid; de wereld en die daarin wonen.’ *Ps. 24:1.* Hij heeft ons als rentmeesters aangesteld. Elke gelovige heeft het voorrecht en de plicht van zijn gehele vermogen en inkomen, waarmee God hem gezegend heeft, de tienden te geven. De tiende is voor het onderhoud van de boodschappers, die in dienst van Gods werk staan, en voor de verspreiding van het evangelie. Omdat de tiende Gods eigendom is, ziet de Here het achterhouden van dit geld als bedrog. *Gen. 28:22; Neh. 13:10-12; Mal. 3:6-12; Matth. 23:23; Hebr. 7:4-9; 1 Kor. 9:13-14.*

‘Gods plan in het tiende-stelsel is prachtig in zijn eenvoud en gelijkheid. Allen kunnen daaraan vol geloof en moed deelnemen, want het is goddelijk van oorsprong. Men vindt daarin een combinatie van eenvoud en bruikbaarheid en men hoeft helemaal niet geleerd te zijn om het te begrijpen en toe te passen. Allen kunnen aanvoelen dat ze mogen delen in de volvoering van dit kostbare werk der zaligheid. Elke man en vrouw, ook reeds in hun jonge jaren, kan een penningmeester van de Here worden en kan meehelpen het benodigde in de kas te brengen.’ *SG1, blz 379*

‘Behalve de tiende vraagt God de eerste vruchten van al onze inkomsten.’ *SG.3, blz. 33.*

Ook andere gaven, zoals zendingsgaven, dankoffers, sabbatschoolgaven, offers voor speciale doelen en armengaven helpen mee tot de verkondiging en ondersteuning van het evangeliewerk.

Met al deze gaven drukken wij onze diepe dankbaarheid uit voor Gods zegeningen en weldaden. Trouw en stipt in het geven van tienden en gaven, maakt het voor ons mogelijk te groeien in de liefde,

helpt zelfzucht en hebzucht te overwinnen, en zal met de hemelse zegeningen beloond worden. *2 Kor. 9:6-7; Hand. 20:35.*

30. DE DRIE ENGELBOODSCHAPPEN

Wij geloven dat de boodschappen in *Openb. 14:6-12* voor de eindtijd gelden. In hun samenhang als drievoudige boodschap stellen zij de laatste waarschuwings- en reddingsboodschap voor, die zijn gericht aan een ondergaande wereld, en zullen aan alle talen, naties en volken verkondigd worden.

De boodschap van de eerste engel wijst op het eeuwige evangelie en kondigt aan dat ‘de ure des oordeels is gekomen’. Zij roept alle mensen op de Schepper te vrezen, Hem heerlijkheid te geven en Hem te aanbidden. *Openb. 14:6-7.*

De boodschap van de tweede engel verkondigt de val van Babylon. In de loop der eeuwen hebben zich verkeerde en tegenstrijdige godsdienstige systemen ontwikkeld, die tot grote verwarring (Babylon) geleid hebben. Dit is op een bijzondere wijze duidelijk geworden in het midden van de negentiende eeuw, toen de kerken de Bijbelse boodschap van de nabije wederkomst van Christus verwierpen.

De boodschap van de derde engel wijst op de gevolgen van het aannemen van valse leerstellingen. Zij bevat de verschrikkelijkste bedreiging die ooit door God aan de mensen gericht is. Het merkteken, de zondag, is volgens *Openb. 14:9-12* in tegenstelling met het vierde gebod; de Sabbat van de Bijbel. *Ex. 20 :8-11*. De aandacht van de mensheid wordt op de wet van God gevestigd; in het bijzonder op het sabbatsgebod, het zegel van God.

Het doel van deze laatste genadeboodschap is de mensheid op de verplichting van alle Tien Geboden te wijzen, en een volk op de wederkomst van Christus voor te bereiden. Er wordt ook op gewezen dat de ure des oordeels is begonnen en dat de vrijspraak van de schuld der zonde alleen mogelijk is door Jezus Christus. Deze drie boodschappen – voorgesteld door de drie engelen – roepen een reformatie op, die tot berouw en bekering leidt. De kenmerken zijn voor één uitleg vatbaar: ‘Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier

zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.’
Openb. 14:12.

Allen die deze roep van genade verwerpen, zullen het aangekondigde strafgericht ondergaan, uitgegoten in de zeven laatste plagen.
Openb. 16.

De verkondiging van de drievoudige engelboodschap is met het ontstaan van de Adventbeweging begonnen, en zal haar afsluiting hebben bij de luide roep van de derde engel.

31. DE LUIDE ROEP EN DE ENGEL UIT OPENBARING 18

Wij geloven dat de luide roep van de derde engel in 1888, op de conferentie te Minneapolis, met de boodschap ‘Christus, onze Gerechtigheid’ is begonnen. Dat was het begin van het ‘licht’ van de engel uit *Openb. 18:1-4*.

‘De tijd van beproeving komt spoedig; want de luide roep van de derde engel is reeds begonnen met de openbaring van de gerechtigheid van Christus, de zondevergevende Verlosser. Daarmee begint het licht van de engel zichtbaar te worden, die de hele wereld met zijn helderheid zal vervullen.’ *Selected Messages, Vol.1, blz 363 (RH, 22 November 1892).*

‘“Christus onze Gerechtigheid” is de boodschap die op het goddelijke bevel aan de wereld gebracht moet worden. Het is de derde engelboodschap, met luide stem verkondigd en begeleid met de volle mate van Zijn Geest.’ *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, blz 92.*

Terwijl de verkondiging van de derde engelboodschap tot een luide roep aanzwelt, komt een andere engel om zich bij dit werk aan te sluiten.

‘De engel die deelneemt aan de verkondiging van de boodschap van de derde engel, zal de hele wereld met zijn heerlijkheid verlichten. Gods Woord voorzegt een wereldwijd werk met buitengewone kracht...

Dit werk zal veel gemeen hebben met dat van Pinksteren. Zoals de “vroegere regen” werd gegeven door de uitstorting van de Heilige Geest aan het begin van de evangelieverkondiging om het kostbare

zaad te doen ontkiemen, zal de “late regen” worden gegeven aan het einde daarvan, om de oogst te doen rijpen.’ *GS, blz. 564-565.*

De boodschap “Christus onze Gerechtigheid” werd door velen niet aangenomen, en dat had grote gevolgen. Toen de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) uitbrak, ontstond er een grote crisis. Het vierde en zesde gebod werden openlijk overtreden; enkele leden bleven echter trouw aan de Tien Geboden en begonnen onder leiding van Gods Geest gelijktijdig in meerdere landen een reformatie.

Het zijn juist de getrouwen – of het geprofeteerde overblijfsel van *Openb. 12:17; 14:12* en *3:14-22* – die God bij het afsluitingswerk gebruiken zal om de laatste waarschuwingsboodschap tot de wereld te richten.

‘*Openbaring 18* heeft betrekking op de tijd wanneer de kerk door de verwerping van de drievoudige waarschuwing van *Openbaring 14:6-12* de voorwaarde zal hebben vervuld die door de tweede engel is voorzegd; en Gods volk dat nog in Babylon is, zal worden opgeroepen om er definitief mee te breken. Dit is de laatste boodschap die ooit aan de wereld zal worden gebracht, en ze zal haar doel niet missen.’ *GS, blz. 366.*

‘Maar God heeft nog een volk in Babylon; en vóór Zijn oordelen over deze wereld worden uitgestort, moeten deze getrouwen daaruit geroepen worden, opdat ze geen gemeenschap hebben aan haar zonden en van haar plagen niet ontvangen. Vandaar de beweging die symbolisch wordt voorgesteld door de engel die uit de hemel nederdaalt, de aarde verlicht met haar lichtglans en met luider stem roept om de zonden van Babylon te verkondigen. In deze boodschap wordt de oproep: “Ga uit van haar, Mijn volk”, uitgesproken. Deze aankondigingen vormen samen, met de boodschap van de derde engel, de laatste waarschuwingsboodschap die aan de bewoners van de aarde zal worden gebracht.’ *GS, blz. 559.*

32. DE VERZEGELING VAN DE 144.000

Wij geloven dat de Bijbel twee klassen van verlostten beschrijft; namelijk de grote schare vanaf Adam, die reikt tot aan de afsluiting van de genadetijd, en een kleine groep van 144.000 in getal.

Het verzegelingswerk van de 144.000 is met de verkondiging van de derde engelboodschap begonnen. Door hun gehoorzaamheid ten opzichte van de Tien Geboden bewijzen zij hun trouw. Zij onderscheiden zich door de Sabbat te houden, die het zegel van God voorstelt. Wij geloven dat de verzegeling zal duren tot aan de afsluiting van de genadetijd. Het geestelijk Israël zal uit alle volken, geslachten en talen verzameld worden. *Openb. 7:2-8; 14:1-5.*

Gods zegel is een teken van verlossing. Allen die voor Jezus Christus als hun Verlosser kiezen, en zich onder Zijn leiding stellen, zullen een karakterverandering ondergaan. Ze ontvangen Zijn gerechtigheid, en onder invloed van de Heilige Geest worden zij steeds meer gelijkvormig aan Christus en brengen vruchten van gehoorzaamheid voort. Een van deze vruchten is het onderhouden van de heilige Sabbat, die als zegel of teken van verwantschap tussen God en de gelovigen wordt omschreven. *Ezech. 20:12, 20.*

De ontslapen verzegelden zullen door een bijzondere opstanding – kort voor de wederkomst van Christus – met de levende verzegelden verenigd worden. Zij zullen gezamenlijk horen hoe de stem van God het vredesverbond met Zijn volk verkondigt. Als ‘eerstelingen’ der verlossing zullen zij van Christus’ tweede komst getuigen zijn, de opstanding van de grote schare zien, en met hen opvaren om door Christus opgenomen te worden. *Dan. 12:1-2; Openb. 1:7.*

‘Het teken of zegel van God is geopenbaard in de viering van de Sabbat van de zevende dag, ‘s Heren gedenkteken van de schepping ... Het merkteken van het beest is hiervan het tegengestelde; de viering van de eerste dag van de week.’ SG.3, blz. 238.

‘Alleen het vierde gebod van al de tien bevat het zegel van de grote Wetgever, de Schepper van hemel en aarde,’ SG.3, blz. 13.

33. DE WEDERKOMST VAN JEZUS

Wij geloven dat de wederkomst van Jezus voor alle mensen zichtbaar en hoorbaar zal zijn. *Openb. 1:7; Matth. 24:30; Mark. 13:26-27; Hand. 1:9-11; 1 Thess. 4:16-17.*

Gods kinderen van alle tijden hebben vol verlangen op deze glorierijke gebeurtenis gewacht. Henoch, ‘de zevende van Adam’, predikte

daar reeds over; Abraham ‘verwachtte de stad ... welker Kunstenaar en Bouwmeester God is’. De profeten profeteerden daarvan, en Jezus gaf de onomstotelijke verzekering dat Hij terug zou komen om Zijn bruidsgemeente tot zich te halen. *Matth. 5:8; Judas 14-15; Hebr. 11:8-10; Joh. 14:1-3.*

Zij, die op Jezus’ wederkomst gewacht hebben, zullen bij Zijn verschijning vol vreugde uitroepen: “Zie, Deze is onze God, wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken; Deze is de Here, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid.” *Jes. 25:9.*

De wederkomst van Jezus is het hoogtepunt van het verlossingsplan. De opgestane en levende gelovigen zullen dan de Here tegemoet gaan in de lucht, om voor altijd bij Hem te zijn.

De tekenen van de tijd, waarvan Jezus in *Mattheüs 24, Lukas 21* en *Markus 13* sprak, laten ons zien dat de wederkomst van Christus heel dichtbij is. *2 Petr. 3:9-12; 1 Thess. 5:2-7; 2 Tim. 3:1-5; Openb. 19:7-8.*

De dag en het uur van Zijn komst zijn voor ons verborgen; *Matth. 24:36.* Daarom moeten wij te allen tijde voorbereid zijn. *Matth. 24:42-44.*

34. DE TOESTAND VAN DE DODEN

Wij geloven dat de dood het loon is van de zonde. In de dood weet de mens niets. Jezus vergelijkt de dood met een slaap. *Joh. 11:11-14.*

Alle gestorven mensen – goede en kwade – bevinden zich in een onwetende toestand. *Pred. 9:5-6; Job 14:12.*

Alleen God, die onsterfelijkheid bezit, schenkt de verlostten bij de opstanding eeuwig leven. *1 Tim. 6:15-16; 1 Thess. 4:13-17; 1 Kor. 15:51-55.*

35. DE OPSTANDING

Wij geloven dat bij de wederkomst van Jezus de rechtvaardige doden onsterfelijk zullen opstaan, en dat ze samen met de levende hei-

ligen door de Here veranderd zullen worden. *1 Thess. 4:13-18; Rom. 6:5; 1 Kor. 15:51-53; Openb. 20:6.*

De goddelozen zullen duizend jaar later opstaan, om hun definitieve oordeel te ontvangen. *Openb. 20:5a.*

36. DE DUIZEND JAREN

Wij geloven dat de duizend jaren de tijdruimte is tussen de eerste en de tweede opstanding.

‘Bij de wederkomst van Christus zullen alle ongelovigen volledig worden uitgeroeid: ze worden verteerd door “de adem van Zijn mond” en worden vernietigd door Zijn heerlijkheid.’ *GS, blz. 606; 2 Thess. 1:6-8; 2:8; Jes. 24:12, 22.*

In deze tijd is er geen menselijk leven meer op aarde. Door geweldige natuurrampen bevindt de aarde zich in een toestand van volledige verwoesting. *Jer. 4:23-24; 25:32-33.*

Tijdens de duizend jaren leven en regeren de heiligen met Christus in de hemel, en houden gericht over de gevallen engelen en de goddelozen. De aarde bevindt zich in een toestand van verwoesting. Alleen satan en zijn engelen leven hier. *GS, blz. 607-608; Openb. 20:1-3.*

Aan het einde van de duizend jaren komt Christus met alle heiligen op deze aarde. Dan worden de goddelozen uit de dood opgewekt. Daarna zal de heilige stad afdalen en satan en zijn engelen zullen met de opgestane goddelozen de stad omsingelen. God zal vuur van de hemel laten regenen, en zonde en zondaren worden voor eeuwig vernietigd, waardoor de aarde gereinigd zal worden. *Openb. 20:4-5a, 7-10; Mal. 4:1-3.*

37. HET TEHUIS DER VERLOSTEN

Wij geloven dat de Here na de duizend jaren de hemel en de aarde zal vernieuwen. Deze nieuwe aarde zal het tehuis van de verlostten zijn. Het Nieuwe Jeruzalem zal de hoofdstad van dat eeuwige rijk

zijn; daar zal de troon van de Koning der koningen staan. *Jes. 45:18; 65:17; Openb. 21:1-3.*

Door het volmaakte verlossingsplan, dat op Gods eeuwige liefde gegrond is, mogen alle verlost en bevrijd van bedreigingen door ziekte, leed en dood – zich met de eeuwige tegenwoordigheid van God verblijden. *Jes. 65:25; 2 Petr. 3:13.*

‘En ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn; en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. En die op de troon zat, zei: Ziet, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw.’ *Openb. 21:3-5.*

Betreffende de organisatie van de Gemeente, zoals rechten en plichten, wijzen wij de leden op het “Handboek voor de gemeente”.

– ruimte voor notities –

– ruimte voor notities –

– ruimte voor notities –